

БИБЛИОТЕЧЕН ДЕТЕКТИВ

Ръкописът за най-старото
дърво във Варна и
неговия автор

Кристиана Димчева, Калина Михайлова
Регионална библиотека
„Пенчо Славейков“ - Варна

РАЗГЛЕДАЙТЕ

**СВИДЕТЕЛ НА ИСТОРИЯТА
ХИЛЯДОЛЕТНИЯТ ЧИНАР**
разказ за най-старото дърво на Варна

www.libvar.bg

Этимиловъ П.
Богдановича О. З.
Кл. Лр. Филаретъ Б.

Надмор. Этимиловъ
1871 г.

Уинара-платанъ (Platanus orientalis)
— ^{дво хмъ 1871} Судикъ 2000 годильнъ старежъ въ Курортна Варна
Метриката най-сжво чети вешки писмено
издарили факти — спрмети и в почетлевий
Изь мисловтний животъ на сѣврелекшика

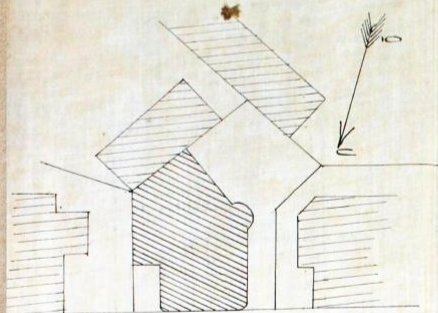
Природа саморасла е какила скалността
на Курортна Варна съ много, много красиви мѣста. Семей-
ство израснали пейзажи. Художественно открити сѣм-
во и долини. Отѣлно исплъкали моголки. Чудовито открити
текраи. Съвѣта думи казва, рисуватъ се тѣркъ каи разкобѣз-
ни форми на мѣтността, мѣдана, въ разнитѣ посоки. Камо
притурили, къмъ тѣзи тѣзи художественно открити
самораслата природа мѣтността, пресигането и отъ мор-
скии фрѣтѣ, въ мѣбавании и бѣде повеке, и бѣде помалко, въ
неймата въдрешностъ: Скалната мѣтността на Курортна
Варна, става повеке отъ мѣтността — скалата.

Безъ да се впуцаи въ повеке подробности, ще кажа
како, елико и бѣде отъ много мѣта въ скалната на
саморасла красивата Курортна Варна, камо: Младра Монастиръ,
Св. Корстантинъ, Триморската гряда, Талата, Гизокопъ
съ безукитѣ камани отъ Короната на царичата на Черно Море.

Ото! Тѣзи тѣзи много разкобѣзни открити

гр. Варна
ул. Архимандрит Филарет №6
Къща, проектирана за Тодорка
Етимова от Георги Етимов
1928 г.

ПЛАНЪТ ЗА ДВУЕТАЖНА ПОСТРОЙКА НА ТОДОРКА ЕТИМОВА.

ул. ФИЛАРЕТОВА № 6

①

МЯСТО ЗА ПОСТРОЙКАТА 232,0 м²

ПОСТРОЙКА 127,0 м²

ДВОРЪ 105,0 м²

СЪСТАВИЛЪ И ЩЕ РЪКОВОДИ

ИНЖЕНЕРЪ *Г. Етимов*

гр. Варна 1 Мартъ 1928г.

Из "Автобиография" на Георги Етимов ЦДА, ф. 183А, оп. 1, а.е. 1

1. 3

I. ДЕТСТВОТО

Роден съм на 10/23.март 1901година в Пловдив.Но,само първите шест детски години от живота ми са свързани с този град в който бащи ми е бил "псевден",веднага след женитбата си,да служи като капитан в 21-ви оредногорски пехотен полк.Малко са и спомените ми от тези Години.Майка ми /имам сестра по-малка/,ни възпитаваше строго.Не можехме да играем в махлата,квартала някъде край "дар Симеоновата"Баня,да оставаме до късно да играем с други деца на двора.Винаги когато налазеше за по-дълго от къщи /запазило се е много силно в паметта ми/,ни заключаваше за да си играем в стаята.Това ставаше винаги без да пропусне да ни остави,най-гримливо наредени в две кучкини по равно,различни бомбончета,шоколадчета и бисквити,като добавка към играта ни и за задъгване до като я лима.Запомнил съм и близките,които от време на време ни гостуваха за по няколко дни - вуйчовците ни от Варна и по-далечните роднини от София, артиста Иван Попов със жена си Мария /леля на баба ми или тъй наричаната "баби Иванчовата леля".Последните,и двамата артисти,идваха с театъра "Създа и смък" при гастролуването му в Пловдив и оставаха да нощуват у дома.Тези гости оживяваха детското ни единобразие и много им се радвахме.

След шест години семейството е било отново преместено,този път в Нова-Загора където съм починал да ходя и на училище.От този град имам повече впечатлени.На първо място голмата кал/известната новозагорска кал в която един си загубил галаша и тръгнал да го търси,но,вместо него намерил един богуш/.Имаше едно място по пътя ми за училището което в дъждовно време не можеше да се премине/поне от един първолак като мене/,освен с поктерване по един крайпътен"стобор".Спомен ми е останал и скакването крал и а с в е т а; една вечер

Дядо ми,Димитър Втичев и семейството му.

Заб.Снимката е направена през есента на 1911година,
във Варна,по случай свадбата на втората му дъщеря

9. 17

къпането в каретата,Накар и в омашните тогавашни бански одеяния,можеше да се извършва в голма дискретност.

II. РОДОСЛОВИЕ, БЮШЕСТВО, СТУДЕНТСКИТЕ ГОДИНИ

Моят баба,Тодор Етимов,е роден в с.Влашица/сега Върбица/,Горно Оряховска околина,на 15.VII.1867г.,син на ЙЕТИМ ГЕОРГИ,както в турско време е бил пръкорт на дядо ми/т.е. Сирак Георги/,на името на когото съм кръстен;но аз не го помня,помнил се е преди моето раждане.От този пръкорт е произлязло нашето фамилио име/1/.Дядо ми Георги е бил оредно имотен селянин.В стопанството му е имало работа и за двамата му сина.Но,баба ми,по-младият син,предпочел "учението".Липсала на училище в родното му село не била опенка да се учи.Първоначалното си образование получил в училището на съседното голмо село Драгаиново,гъзейки кал и снаг през зимата.Не останал да работи при баба си.След завършване на габровската гимназия и участие в Бръско-Сънгарската война в 1885година,той постъпва,на 16.VII.1887г. във Военното училище което и завършва две години по-късно.Първите единадесет години той служи като млад офицер в 8-ми приорски пехотен полк във Варна,а след произведството му в чин капитан на 1.I.1900г.,се оженил за майка ми/Тодоринка Втичева,19 годишна,току че завършила варненската девическа гимназия/.

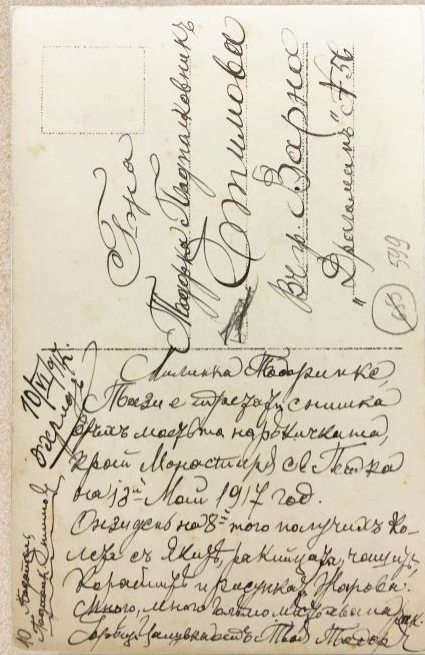
Баба ми беше тих и нячетен човек.Военната професия едва ли е била най-добрият му избор.Така може да се обясни

71 много важно да се разбере какво значи тази,изглежда,вълноупотребявана турска дума,е правилния изговор,а именно "Йети" и вместо "Ет" и "М.По причина на малката фонетична разлика между двете думи,като фамилио име е останала по-простата за произнасяне форма Етим-ов.Струваше ми известно лугане из турския,вечник,длъжност и името как е написано,а именно Yetim.Има една дълга история на това,което означава думата,но до кога до нея не е замислил възху тази подробност и си предпринел немо за исправане на грешката.Сега,освен че се бърка

постепенно да се откъсват от общото значение на думата,а именно "Йети" и "М.По причина на малката фонетична разлика между двете думи,като фамилио име е останала по-простата за произнасяне форма Етим-ов.Струваше ми известно лугане из турския,вечник,длъжност и името как е написано,а именно Yetim.Има една дълга история на това,което означава думата,но до кога до нея не е замислил възху тази подробност и си предпринел немо за исправане на грешката.Сега,освен че се бърка

Тодор Етимов като началник на
Полково Военно окръжие в гр.
Охрид в периода 1916-1917 г.

Миличка Тодоринке,
тази е третата снимка връх моста
на реката край манастира
св. Петка на 18 май 1917 год.
Отзи ден получих пощата с ямите,
ракийцата, гащите, курабиите и
рисунката Жорова.
Много, много голямо място хвана [...]
Горещи целувки от твоя Тодор
10 юни 1917 год.

Снимки от семейния архив, предоставени от
Мила Етимова
(правнучка на подп. Тодор Етимов)

КРИСТИАНА ДИМЧЕВА
dimcheva@libvar.bg

КАЛИНА МИХАЙЛОВА
digilab@libvar.bg

БЛАГОДАРИМ ВИ!

